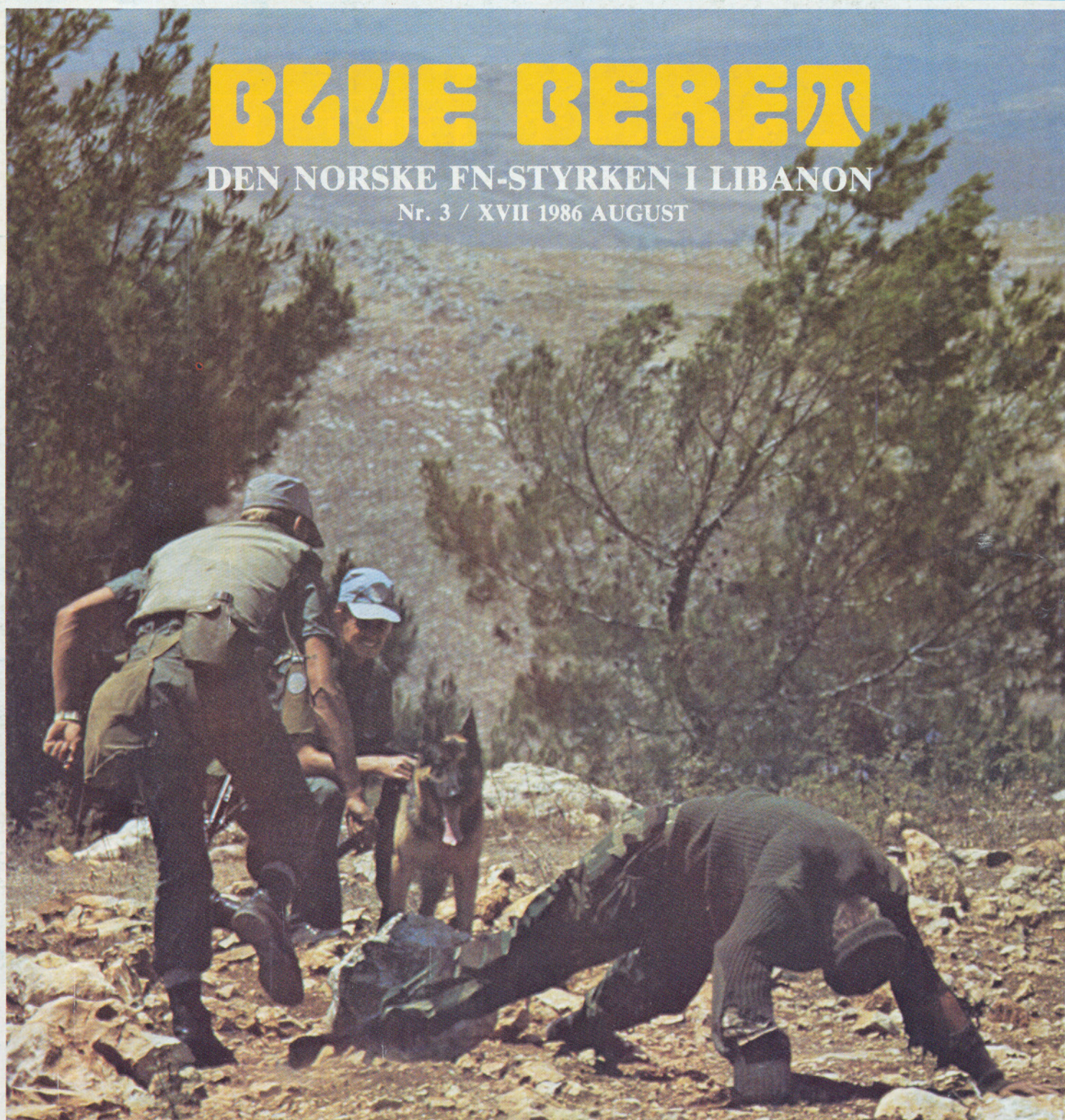

BLUE BERED

DEN NORSKE FN-STYRKEN I LIBANON

Nr. 3 / XVII 1986 AUGUST

**To av tre
søker
rekapp**

Side 3

**Vil løpe
New York
Marathon**

Side 18

**Fire
skudd
rundt öra**

Side 10

**Forsvarets
Firbente
Pensjonist**

Side 11

Den norske kontingentsjefen om: NORSK MENATLITET, FRED, ÖSTBLOKKLAND OG SOLDATER

«E tter flere år med manglende utvikling, har UNIFIL nå fått en sterkere profil, og en mer verdsatt plass hos alle partene i Libanon. De parter som betyr noe her nede, føler behov for UNIFIL. I dette ligger det en økende troverdighet for FN-styrken som har greid seg gjennom en vanskelig periode.»

Det sier den norske kontingentsjefen, oberst Backer til Blue Beret. Den 56 år gamle «ørkenreven» som han kalles i Forsvaret, er operasjonssjef for UNIFIL, og har tidligere vært bataljonssjef i Norbatt (III). Oberst Backer var også kontingentsjef for XVI.

Nordmenn er bedre egnet til FN-tjeneste enn de fleste yrkessoldater i andre kontingenter, sa Force Commander, generalmajor Hagglund under sin inspeksjon. Vi ser oberst Backer og KpA sjefen, major Kolstad bak FC under inspeksjonen i 4-3 HQ.

«Östblokklandenes interesse for UNIFIL er uttrykk for en bredere politisk støtte, som er av betydning for UNIFIL. Men det er ennå et stykke frem til UNIFIL kan trekkes ut fra Libanon. Stikkord er konfrontasjonen mellom araberverden og Israel, palestinerne situasjon og sikkerhetsspørsmålet for Israels nordlige grense. Dessuten er ikke borgerkrigen i Libanon helt over. En borgerkrig setter dype spor og skaper usikre forhold hvor alt kan skje. Det tar tid å få normalisert forholdene, men UNIFIL er utvilsomt en faktor som alle parter vil kunne støtte seg til.

I over 8 år har Norge nå bidratt med sitt til å dempe den eksplorative situasjonen i

dette område. Selv om man vel kunne ha ønsket seg mere avgjørende resultater, må vi vel si at hovedoppgaven har vært løst. Man har unngått at en ukontrollert internasjonal konflikt har oppstått. Med tilfreshet kan vi merke oss Force Commanders ord: «Nordmenn er bedre egnet til FN-tjeneste enn de fleste yrkessoldater i andre kontingenter.», sier oberst Backer. De norske avdelinger har vist seg effektive under kanskje de vanskeligste forhold noen fredsbevarende styrke har hatt. Jeg vil f eks peke på at Norbatt i forhold til antall posisjoner og aktivitet, ikke minst patruljevirkosomhet, utfører omtrent tre ganger så mye «arbeid» som enkelte an-

dre bataljoner. Normaintcoy på sin side har på en utmerket måte klart å kombine en høy teknisk produksjon med de rene militære utfordringer det ligger i å være lokalisert i UNIFILs fremste problemområde, med mye ildgivning og annen uro.», mener «Ørkenreves» Her er kontingentsjefen om andre ting, som...

... FN-SOLDATEN

Må være et overskuddsmenneske. Han må ha visse idealer. Det er viktig at han er sosialt tilpasset. Både overfor seg selv, og overfor andre for å kunne gli inn i det miljøet han møter her nede. Han må ha ansvarsfølelse, og selvsagt være en god soldat.

... RISIKOEN

Statistisk er det like farlig å gjennomføre førstegangstjeneste hjemme i Norge, som det er å utføre FN-tjeneste. Naturligvis har vi visse faremomenter som øker risikoen, men samtidig har vi en større overvåkenhet som oppveier den økte risikoen. Det er nødvendig å være en god soldat i FN-tjenesten. Det er farlig å være en dårlig soldat.

Vi vil alltid kunne vente uro og episoder, av og til kritiske episoder, det er den norske FN-styrken organisert og utrustet for å kunne møte. Men målet er å løse problemer uten bruk av våpenmakt, og i tilfelle ikke mere makt enn det

som er strengt nødvendig. Vi har lagt stor vekt på lederskapet og har offiserer helt ned på grunnplanet, på lagsnivå. Tunge våpen og sterk sambands-oppsetning er også lagt ned på lavt plan. Hensikten er at vi skal kunne løse problemene raskest mulig på lavest mulig plan for de blir for store. I dette ligger det også en forsterkningsteknikk som gjennom hurtig reaksjonsevne gir oss initiativet slik at den som måtte utfordre oss blir utmanøvrert og problemene løst uten faktisk bruk av makt.

... LÖNNEN

Vi opplever at opptil sytti prosent av soldater og befal i den norske FN-kontingenten søker rekap. Jeg tror ikke at lønnen betyr noe avgjørende i denne sammenheng. I det hele er det en myte at nordmennene tjener så mye i forhold til andre her nede, så vidt jeg vet er franskmennene best betalt. Man søker ikke rekap dersom man ikke trives, her kommer lønnen i annen rekke. Og de fleste trives med utfordringene og miljøet, for de fleste er tjenesten en opplevelse for resten av livet. Det har vist seg at svært få egentlig ikke passer inn her

Oberst Backer er en veteran i UNIFIL. Hjemme i Norge kalles han med rette for «örkenreven».

nede. Og enkelte som aldri skulle ha vært her, skiller seg raskt ut og blir raskt sendt hjem.

... NORSK MENTALITET

Det hender at vi blir bebreidet at vi ikke forstår arabisk mentalitet og ikke tilpasser oss Midt-Östens tenkemåte, som oftest i avisene hjemme.

Til dette vil jeg svare at det er som nordmenn vi drar hit ned, det er som nordmenn vi tjenestegjør her og jeg håper da inderlig at det er som nordmenn vi drar hjem — med vår livsstil og alle våre norske moralske prinsipper i behold.

Her tror jeg faktisk at vi har kunnet bidra med noe til miljøet, som jo forøvrig ofte har vært preget av for mye vold. Og vold har jo hittil vist seg ikke å kunne løse problemene slik de femstår i vårt område.

Den norske FN-soldaten er sosialt engasjert, nøktern og tålmodig. Han har oppnådd et svært godt forhold til sivilbefolkningen, som jo alltid i bunn og grunn vil være den viktigste politiske faktor i et konfliktområde.

Og sivilbefolkningen er trett av krig. De vil ha fred. Dette overskygger andre ting, nå mer enn noen gang. Alle vil ha en garantist. Det blir UNIFIL.

... FN-TJENESTEN

Er etter min mening en verdifull videregående militær skole, spesielt for yngre befal som her lærer soldatene å kjenne på en nær måte i løsnings av felles oppgaver.

Effekten er også god for de menige som over lengre tid får fungere sammen med sitt befal 24 timer i døgnet.

NORCO HQ

Den norske kontingentsjefen har sitt eget sekretariat, NORCO-kontoret. Dette ligger i Naqoura, og betjenes av fire mann, i tillegg til ass NORCO, oberstløytnant Færavaag.

— Vi behandler på oberst Backers vegne alle nasjonale saker, sier Færavaag. — vi tar imot og behandler alle personellsaker fra NORBATT og Normaintcoy, vi står bak henvendelser til norske myndigheter, og oppgaver i forbindelse med besøk og representasjon, og vi ivaretar interessene til det norske personellet som tjenestegjør i UNIFIL HQ her i Naqoura,

sier han.

Ass NORCO er fornøyd med samarbeidet både med bataljonen og med verkstedkompaniet, og han synes kontakten er meget god.

Observerstløytnant Færavaag har rekap fra kontingent XVI, mens NORCO sekretæren, løytnant Hillestad har skjevt rotasjon, og skal hjem i januar 87. På bildet er ass NORCO omgitt av de to korporalene Solem (t.v.) og Nordvik. Den tredje korporalen, Bruu, var ikke tilstede da bildet ble tatt, og lt Hillestad hadde leave i Norge.

Denne effekten bør ikke undervurderes, den fremmer gjensidig tillit og lojalitet — noe som må være grunnstenen i et vernepliktsforsvar som det norske.

Samarbeidet og utbyttet av FN-tjenesten innvirker på folks oppfatning av Forsvaret. Her nede fungerer det. Ikke overalt, men så godt som på de

fleste områder er vi ledende foran andre kontingenter.

Jeg tror FN-tjenesten har en appell til den norske mentalitet og livsanskuelse slik vi tross alt har blitt fostret hjemme. I alle tilfeller, nordmenn har i høyeste grad bidratt med sitt for å gjøre UNIFIL til en styrke det står respekt av, sier oberst Backer.

BLUE BERET

Kaptein
Morten
Hagenstuen
PIO

Fenrik
Per-Arne
Jeremiassen
ASS PIO

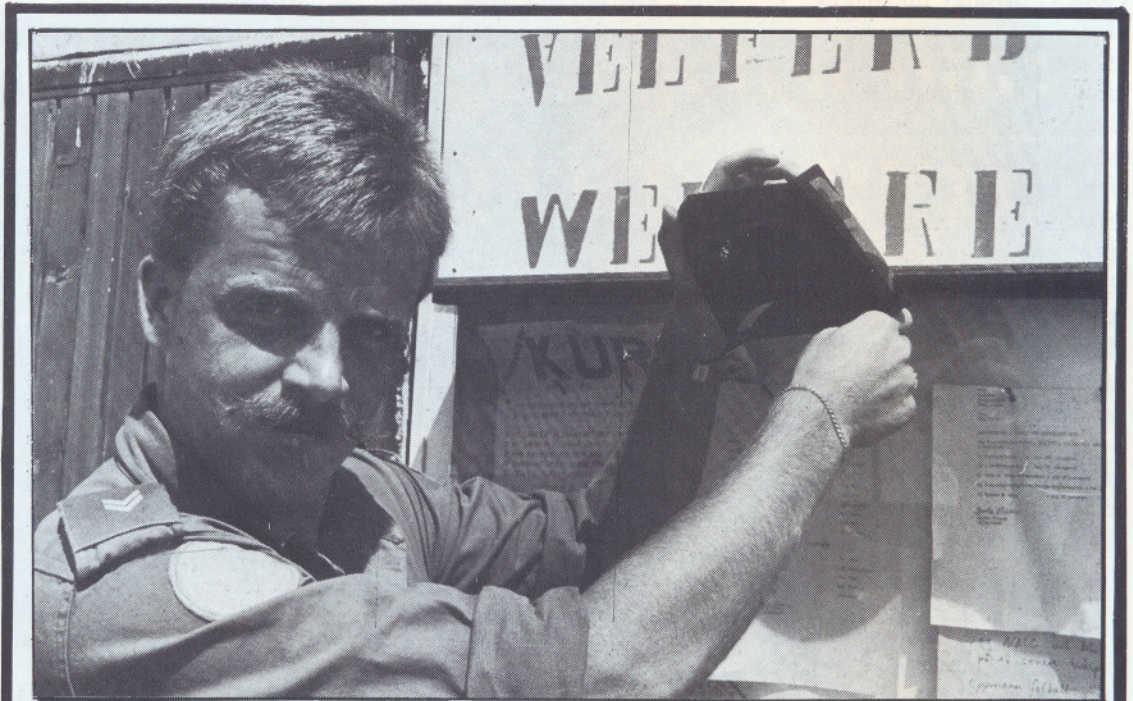
HALVVEIS

Vi er halvveis og vel så det av vår FN-tjeneste for kontingent XVII. Mange begynner å ane målsnoren ved enden av tunnelen, mens andre i tanker og gjerning ser enda lenger. To av tre soldater og befal har søkt om en ny periode i UNIFIL. Det vitner om trivsel, selv om erfaringene sier at en del vil falle fra etterhvert som ukene pakker på seg, og blir til flere måneder. Det er lett å søke om rekapp på en lys sommerdag, etter bare et par måneder, enn det er å virkelig være innstilt på nye seks måneder. Kanskje i regn og snø og drittvær. På julekvelden.

Etterhvert som dagene og ukene har gått, har vi blitt mer og mer sikre på oss selv. Vi vet jobben. Vi kan jobben. Det er lett å la det bli med det. En rutine som på en arbeidsdag i Norge. Vi har hørt Force Commander rose den norske kontingenten. Det samme har generalmajor Rosnes gjort. Det er ikke bare vi selv som vet vi gjør en god jobb.

Problemene er flere idet øyeblikket man er halvveis. Et av de farligste er slapphet. Alt har godt bra hittil, hvorfor ikke de neste ukene. Sløvheten kan være farlig. Plutselig er det behov for øyeblikkelig innsats uten nøling. Da skal vi ikke feile som andre. Vi skal være på bittet. Vi skal stå tiden ut.

På alle måter.
PIO

Ikke en dollar igjen å bruke for velferdskontoret i NMC. Velferdsass, korporal Holm har bunnskrapt kasse.

VELFERDEN BLAKK

Velferds-kassen i Normaintcoy er bunnskrapt. Det finnes ikke en dollar igjen å bruke for resten av kontingent XVII.

Velferdsoffiseren, lt Elvemo, sier til Blue Beret, at han antagelig kommer til å måtte søke om ekstrabevilgninger fra Norge.

Regnestykket som gir null ser slik ut: Verkstedkompaniet fikk tildelt 50.000 kroner. Syt-

ten tusen av disse tok Naqoura. Trettitue tilbake. Fra forrige kontingent var det et underskudd på sekstentusen. Syttentusen tilbake. Faste utgifter kommer på sju tusen. Ti tilbake. Og de g^oar med til den middagen som alle på NMCs prestetur får.

— Kompaniet betalte minnekassetten, kompanibildet og plakett for soldater og befal i XVI. I tillegg ble det kjøpt inn mange faste ting som vi også

nyter godt av, men noen penger å bruke til ting som måtte dukke opp, det har jeg ikke, sier en mild fortvilt Elvemo, som også hadde store vanskeligheter med å skaffe billetter til leavereisene til Norge.

Fra Force Welfare har NMC fått stoppeklokker og bordtennisbord. Og dett var dett sa kjerringa, hvis ikke NMC får ekstrabevilgninger.

Medaljene

Normaintcoy skal ha sin medaljeparade den 24. september. Tidligere har vi fortalt at NORBATT skal ha sin den 17. eller 18. september. Det er nå bestemt at den norske FN-bataljonen skal ha sin medaljeparade den 18. september.

For begge seremoniene er det klart at den norske FN-styrken får besøk av Force Commander, generalmajor Hagglund

Videoopptak

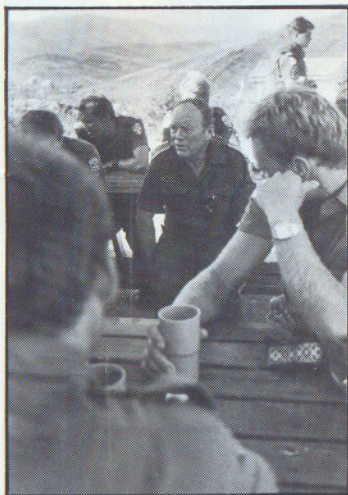
Den norske FN-styrken får også i denne kontingenten besøk av et filmteam fra firmaet Kanal 3 i Oslo. Filmteamet kommer til Libanon den 14. september, og reiser først til Normaintcoy for å ta opp det norske verkstedkompaniet i hverdag og fest. Et par dager senere kommer teamet til NORBATT for å lage råmateriale til bataljonens minnekassett.

Journalister

Fra Presse- og Informasjonssavdelingen i Forsvarets Overkommando har NORCO mottatt melding om at den halvårslige presseturen kommer fra Norge den 21. september. Totalt er det med ni journalister fra en rekke norske lokal- og distriktsaviser. Også NRK-Sørlandet deltar. Journalistene skal være i Libanon i en uke, og skal besøke alle avdelingene.

FN-kontoret: MA MENE NOE MED SÖKNADEN

Dere må mene noe med en rekappsøknad. Erfaringsmessig slenger mange inn en søknad om rekapitulasjon. Når det kommer til stykket, og vi sier ja, så er det plutselig ikke så spennende lenger. Da må vi begynne på nytt igjen. Dette skaffer oss svært mye ekstraarbeid, ofte tett opp til rotarsjonen. Derfor er det min bønn til dere som har søkt rekapp; vær sikre på at dere tar rekapp hvis dere får det. Er dere usikre, så meld fra til Fn-kontoret slik at vi kan få plukke ut andre i god tid, sier major Per Christensen på FN-kontoret på Onsrud.

— Men vi godtar selvfølgelig at det har dukket opp ting som gjør at folk vil hjem. Vi opererer i alle fall ikke med noen form for svarteliste, avslutter major Per Christensen, som har vært sjef på FN-kontoret siden 1978.

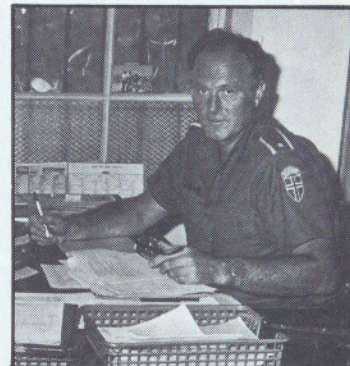
Kontingent XVII: TO AV TRE SÖKER REKAPP

To av tre i kontingent XVII har søkt rekapp for neste kontingent. Størst er søknaden i Naqoura, der alle trettitre som kan søke, har søkt. I Normaintcoy har 112 soldater og befal søkt om en ny periode. Dette tilsvarer 70 prosent.

I den norske FN-bataljonen, NORBATT, er søknaden på rundt 65 prosent. 428 av 657 soldater og befal har bedt om rekapp. På FN-kontoret på Onsrud sier major Per Christensen at det vanligvis ikke skal være fler rekapp enn

10-15 prosent, men at det fra kontingent XVI til XVII ble gitt rekapp til en fjerdedel, altså tjuvfem prosent.

— I utgangspunktet er det bestemt at rekapp antallet skal være lavt fordi flest mulig skal få muligheten til å tjenestegjøre i FN-styrken. Men siden søknadene har blitt færre og færre den siste tiden, har antall rekapper blitt større, sier major Christensen, som nå sitter bøyd over bunker med rekappsøknader og nye søknader fra folk som vil nedover til UNIFIL. De første har allerede fått beskjed om at

S-1, major Sæther har tatt imot nesten 440 søknader fra NORBATT.

de har fått rekapp, mens det store flertallet fortsatt venter spent.

Det var ass S-1, kaptein Haugen som satt med den siste finpussen før søknadsbunken ble sendt til Norge. Noen få har allerede fått bekreftet rekapp.

Fra KONG OLAV

ryfwcw
de ryfia 0007 1890709
fm fo
to norbatt roman gpu
bt
ugradert
sic

foelgende mottatt fra slottet
jeg sender soldater og offiserer ved norbatt 17 i soer libanon
min beste takk for vennlig lykkeoensking til min
foedselsdag
olav v

unquote

4-25 CP er best?

Den knallharde konkurransen om hvem som har den beste CP en fortsetter med full styrke. Forrige gangen presenterte vi 4-8 CP til Kp B, og denne gangen er det umulig å komme utenom 4-25 CP, som "holdes" av tropp 1, Kp

A. Også her er det grundig sjekking, pen hilsing og i det hele tatt en oppførsel som det bare kan hentes plussord for. Men om det holder i forhold til 4-8 CP? Tja....

Vil du låne luftvåpen?

Velferdsoffiseren, kaptein Sakshaug, har tolv pistoler og sju luftgevær som nå er stilt til disposisjon for avdelingene i NORBATT. — Våpnene er i sin tid beslaglagt fra nordmenn som har kjøpt dem torå ta med hjem forteller Sakshaug.

Nå skal de benyttes til felles

beste for soldatene i NORBATT, og da spesielt uteavdelingene.

Ammunisjon må de holde seg selv. I forbindelse med tilbudet understrekes det at våpnene kun skal brukes på henviste steder og til bestemte tider.

GENERALINSPEKSJONEN I XVII

Heller ikke Rune Dahle fra PI-troppen hadde spesielle problemer i Libanon. Han liker seg godt, fikk generalmajor Rosnes vite. Som vanlig (det vil si to ganger) hadde Lt Vik fra PI-troppen ingen nevneverdige problemer med æresvakten. Det eneste måtte være et kryssbelte som nok var i slappeste laget. Sa generalen. Ingen var uenig.

— Dere er på rett spor, gutter!

— Denne kontingenten er STOR, sa DKÖ-sjefen, bl a til Ruste i mektroppen...

DKÖ sjefen rakk innom de fleste posisjonene, og det var lagt opp et anstrengende program fra minutt til minutt, slik at representanten for Generalinspektøren i Hæren, skulle få oppleve mest mulig.

I følget var også sjefen for FDI 4/IR 4, oberst I Odd Enge, og sjefen for FN-kontoret på FDI 4, major Per Christensen.

— Jeg vil spesielt trekke frem den gode lagånden som jeg har sett her nede. Soldater og befal går godt sammen, og de står godt sammen. Dette er en styrke. I tillegg har det heller ikke vært mulig å unngå å legge merke til det spesielle glimtet i øyet, som er godt å ha med seg i FN-tjenesten, sier generalmajor Rosnes.

— Jeg er oppriktig glad for at jeg kan rapportere tilbake til GIH at denne kontingenten ikke på noen områder står tilbake for de kontingentene vi har hatt tidligere. Snarere tvert om, sa generalmajor Arne I Rosnes.

Den norske FN-kontingenten er på rett spor. I mange tilfeller er den STOR. Det jeg har sett, og det jeg har opplevd har styrket meg i troen på at den norske FN-styrken er beredt til, og har evner til å gjøre en best mulig jobb i Sør-Libanon.

Det sa sjefen for Distriktskommando Östlandet, DKÖ, generalmajor Arne I Rosnes, etter en ukes inspeksjon i den norske FN-styrken.

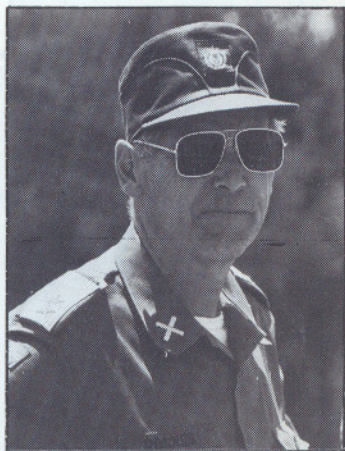
GENERALINSPEKSJONEN I XVII

Det var en strålende opplagt DKÖ-sjef som besøkte den norske FN-kontingenten. Generalmajor Arne Rosnes startet sin runde i Naqoura hos den norske kontingentsjefen, oberst Backer. Senere stod både Normaintcoy og NORBATT for tur.

Generalen og hans følge fikk et hardt program rent tidsmessig. Det gjaldt å få besøkt så mange posisjoner som mulig. Grovt regnet besøkte han fire hundre soldater og befal i NORBATT, de fulget var på 4-20 OP på inspeksjon ble det spurt fra generalen hvorfor man reiste ned for å tjenestegjøre i UNIFIL. Korporaen svarte som rett og riktig var at dette var den fjerde sommerkontingenten på rad som han var med i. Tidligere hadde han vært soldat i XI, XIII og XV.

Det var en pussig kombinasjon, bemerket generalen, men da svarte korporalen at det var det slettes ikke, for om sommeren var han her nede, og om vinteren var han hjemme i Norge som snekker. Bedre sommer kunne han ikke ha....

to ganger fikk generalen opp-

pleve NORBATT på det raskeste. Første gangen var da det gikk skarp CPalarm på 4-26HQ, idet DK-sjefen var i ferd å inspisere troppen. «Gaupealarm» skrek soldaten nedenfor taket, og plutselig var det bare generalen og oberst Enge som stod tilbake. Andre gangen var da vi kom tilbake fra HQ KpB, og en DFF soldat hadde skutt seg veg gjennom 4-26 CP. Eskorten vår utgrupperte, og DK-sjefen kunne følge det hele fra CPhuset i 4-25 CP.

Etter noen minutter ble alarmen avblåst, og CP åpnet igjen. Generalen hadde en kommentar:

— Bra. Meget bra!

Generalmajor Arne Rosnes fant demonstrasjonene av en hundepatruljes pågripelse av «armed elements» svært interessant. Her er de forkleddede infiltratørene fra hundetroppen Henriksen og Kavli.

Da generalen inspiserte 4-27 OP var det stille i området. Ingen visste at det bare noen uker senere skulle hyle i artillerineslag bare snaue to kilometer nord for de norske stillingene under Hezbollah angrepet på DFF/IDF stillingene.

GENERALINSPEKSJONEN I XVII

«TRULS» imponerte

POSTEN KOMMER

Dette må vi få ordnet på straks. Sa generalen og pekte på den store posthaugen. Der lå det pakker så langt tilbake som i begynnelsen av april. Alle skulle til Norge*.

En snau måned etter at generalen var sterk og klar ble posten sendt til Norge. Til stor glede for de som hadde gått både tre og fire måneder og venter på en etterlenget pakke fra de norske FN-styrkene. Nå blir rutinene lagt om slik at vi skal unngå at pakker blir liggende over. Alt skal sendes så fort det er mulig, og FN-personellet er allerede nå, tre måneder før rotasjonen, oppfordret til å begynne på postpakkingen.

* Pakkene utgjorde mellom to og tre paller på Hercules-transporten som kommer hver 3. uke

Vi er på 4-22 CP. Generalen og hans følge har vært oppom 4-20 OP, og har fått demonstrert en TRULS-utrykning fra Saqi.

TRULS raser den ene PPKen ned til selve CPen, mens den andre tar av litt før, og kjører opp i åsryggen hvor soldatene utgrupperer.

— Det er trygt å se at mektroppen kan sakene sine, sa generalen 4-22 CP er godt sikret når det gjelder uvedkommend . . . presse seg veg inn . . . Blatt. Ved

Demonstrasjonen var en suksess, mener fra venstre oberst Enge FDI4/IR4, generalmajor Rosnes, bnsjef, oberst Løset, S-3, major Ringheim og sjef KpB, major Kogstad.

SKRIV HJEM!

— Nå skal du høre her, Pedersen, jeg har snakket med din far hjemme i Norge før jeg reiste, og han ba meg minne deg på at du har familie i Norge. Det var tydelig at de savnet brev. Derfor får du en klar ordre her og nå; du skal sende brev med første post. Er det klart?

— Ja, general svarte fenrik Pedersen i PI-troppen, og flirte innvendig. Pappa

Pedersen og generalen er gamle kompisar og kolleger fra Forsvaret og Brigaden i Nord-Norge.

Vertskap i verkstedkompaniet var sjef og NK. Generalmajor Rosnes fant NMC svært effektive og dyktige, og berømmet hele kompaniet for en fin innstilling til FN-tjenesten. På bildet ser vi fra venstre den norske kontingentsjefen, oberst Backer, sjef NMC, oberstlöytant Lutdal, DK-sjefen generalmajor Rosnes, sjef FDI 4/IR 4 oberst Enge og NK NMC, major Borlet.

GENERALINSPEKSJONEN I XVII

DRAMATISK

Det ble litt dramatisk for generalmajor Rosnes og oberst Enge.

Det første som skjedde var at 4-25 CP stengte fordi det var blitt meldt fra 4-26CP i Kaukaba at en DFF soldat hadde tvunget seg gjennom CP en, og var på veg mot 4-25 CP, der generalens følge akkurat skulle passere. Eskorten utgrupperte, og generalmajor og obersten ble bragt inn i huset til 4-25 CP. Etter en fem minutters tid viste det seg at soldaten ikke hadde kommet lenger enn til DFF huset.

Alarmen ble avblåst, og vi kunne fortsette på inspeks-

Det lyser spenning og engasjement i ansiktet til sjefen for FDI4/IR4, oberst Odd Enge. Bildet er tatt inne i CPhuset på 4-25. Ennå vet vi ikke om det vil bli skyting.

jonen. Den andre episoden skjedde da DKÖ-sjefen skulle inspisere troppen i 4-26 HQ — Kaukaba, en dag senere.

Vi stod på taket, og generalemajoren hadde kommet til tredjemann da det gikk skarp CP alarm. En av

stridsvognene utenfor DFF-huset hadde startet opp. soldatene løp i stilling, men den ble aldri kjørt ut på vegen.

Trafikksikkerhetskampanje i NORBATT:

VI MÅ BLI BEDRE SJAFÖRER

Jeg nøler ikke med å skryte av den norske FN-kontingenten, men det er en ting jeg må sette et minustegn foran, og det gjelder de høye tallene for trafikkskader som NORBATT står for. De statistikkene jeg har sett, viser at NORBATT ligger på

KOMITEEN

NORBATT har nedsatt et trafikksikkerhetsutvalg som skal se på tiltak for å senke antallet trafikkskader.

Dette utvalget består av transportoffiseren, kaptein Seternes, som er formann, to sjåførere fra et lett og et tungt kjøretøy, to representanter fra hvert av utekompaniene, to fra BN staben og en representant fra MP.

skadetoppen. Dette skal, og må det bli en endring på. Jeg har derfor gitt ordre om at det skal settes igang en trafikksikkerhetskampanje i den norske FN-bataljonen. Ikke bare blant sjåførene, men blant alle som har adgang til å kjøre bil.»

Det sa generalmajor Arne Rosnes, noen timer før han avsluttet sin inspeksjon i NORBATT. DK-sjefen var klar over at det ikke er alle bataljonene i UNIFIL som er så samvittighetsfulle som den norske. Andre bataljoner unnlater å rapportere inn småbulker, og får derved en lavere skadefrekvens.

Men det er ingen grunn for, ikke å prøve å bli bedre bak rattet. Det er først og fremst hastigheten som må ned.

Dette er restene av en J-20 som gikk rundt i Deltasvingen på vegen mot 4-9. Ingenting å gjøre her, sier verkstedguttene i NORBATT. Den skrotes.

Det var søndag den 27. juli 1986. Stedet er NORBATT, og byen Kaukaba med 4-26 HQ og tropp 1 KpA.

Plutselig melder Opené inn angrep på DFF posisjon 27, 28 og 55. Tjue-tretti mann rutsjer nedover en skråning på veg mot DFF 27. Det blir svart på angrepet med artilleriild. Som treffer en LebArmy leir lenger nord. Angrepet på DFF 27 og artilleristøtten fører til nedslag rundt og nord for Kaukaba. Troppen går i dekningsrom.

GAUPEALARM I NORBATT

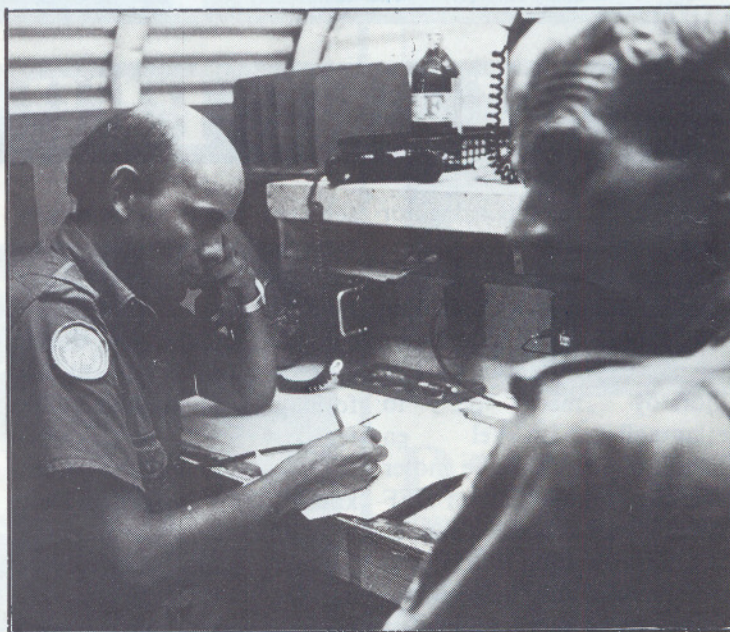
I Saqi gis det ordre om høyere beredskap. «Forbered gaupe». En snau halvtime senere drønner det to ganger med noen minutters mellomrom i byen. Ordren gis, tyfonanlegget piper ut, for første gang på to kontingenter går HQ i gaupe. KpA har sittet en drøy halvtime da alarmeren går i Saqi. Her er operasjonsoffiseren, major Morten Ringheim;

— Vi ville ikke ta noen sjanser da det ble meldt om to «nedslag». Selv om dette viste seg å være lyden fra krumbane-skyting, gjorde vi riktig da vi gikk i gaupe. Vi fikk testet oss på flere måter,

ikke minst når det gjelder innmelding fra kompaniene og gaupene. En annen ting er at denne alarmeren for en del av oss var en nyttig påminnelse om at vi tross alt ikke er på sommerferie i Syden. Vi MÅ og vi SKAL være forberedt på gaupealarm når som helst på døgnet. Mange steder fungerte dette bra. Andre steder trengs det enda litt mer drilling, sier S-3 major Ringheim.

Det ble ikke gjort skade på norsk personell eller materiell under skytingen, som stoppet ved 2130 tiden.

Det var Hezbollahstyrker som angrep DFF stillingene.

Det er kaptien Høyden i UNIFIL ops som tar imot de fortløpende meldingene fra NORBATT ops. Vi ser löytantene Skauge og Pettersen, og överst fungerende bnsjef, oblt Standnes, S-3, major Ringheim og lt Pettersen.

4-18 OP först

I kontingent XVII var det 4-18 OP som var de første til å gå i dekningsrom på skarp alarm. Det var på forsommeren at en katusha landet snaut hundre meter unna Open, og personellet gikk selvfølgelig i gaupe umiddelbart.

For HQ i Saqi var dette den første skarpe gaupealarmen på to kontingenter.

- KULENE PEP RUNDT

Det er en vanlig dag for enklaveekspressen. Lagføreren denne dagen fenrik Lieungh sitter i bakerste bil. En J 20 med mitr montert bakpå. I kolonnen er det fem kjøretøy med de to eskortebilene. Vel en kilometer før Et Taibe møter den norske kolonnen en DFF lastebil. Lastebilen passerer den norske kolonnen uten problemer, men alle kjøretøyene måtte trekke ut på vegkanten for at DFF bilen skulle passere. Da DFF-kjøretøyet hadde passert det siste norske kjøretøyet hvor fenrik Lieungh satt, kjørte den ned i en dump. Noen meter senere stoppet DFF-lastebilen. Nordmennene fortsatte. Da ropte DFF-soldatene etter nordmennene, som fortsatte å gli fremover. Så skjøt DFF to varselskudd. Da stoppet den norske kolonnen. Fenrik Lieungh gitt ut av bilen, og bakover en sju-åtte meter mot DFF-soldaten som skrek på ham. De andre seks DFF-soldatene hadde gått ut av bilen, og utgruppert. DFF-

soldaten mente at nordmennene hadde kjørt på venstre side av vegen, noe fenrik Lieungh svarte var umulig siden DFF-lastebilen hadde passert hele kolonnen. Da forlangte DFF-soldaten at fenrik Lieungh skulle betale for et speil som skulle ha blitt knust på DFF-lastebilen. Dette ville han ha erstatning for. Fenrik Lieungh avviste dette, og sa at diskusjonen ikke hadde noen hensikt. Fenrik Lieungh snudde seg deretter og gikk mot eskorte bilen. Da skrek DFF-soldaten igjen, hvorpå fenrik Lieungh snudde seg, og stirret rett inn i geværløpet til DFF-soldaten. Sekunder etter smalt det to skudd som føk forbi på fenrikens venstre side. Fenrik Lieungh sa da at denne reaksjonen var helt unødvendig, men han ble stående med fronten mot DFF-soldatene. Igjen begynte diskusjonen om speilet og erstatning. Men det var ikke noe speil som var knust. Fenrik Lieungh sa at han ikke hadde noen penger å betale med, og snudde seg for

andre gang fra DFF-soldaten og begynte å gå mot sin egen bil. På nytt ble han anropt. Fenriken snudde seg, og denne gangen var det en annen DFF-soldat som siktet på fenrik Lieungh. Denne skjøt også to skudd, som antagelig gikk mellom nordmannen og bilen. Men farlig nær hodet til vaktlagføreren. Fenrik Lieungh stod fortsatt bom rolig, men gjentok at dette var totalt unødvendig. Etter en del diskusjon om dette var DFFs sin veg eller ikke, ga fenriken DFF-soldatene medhold i dette; det var DFF sin veg. Dette var mer for å komme ut av situasjonen enn for å innrømme noe reelt. Den norske fenriken var også enig i at «alle burde ligge på høyre side av vegen», og med en finger i været med «next time....» samlet DFF-soldaten sammen folkene sine, og reiste videre. Fenrik Lieungh gikk tilbake til bilen og fortsatte mot Et Taibe. Hele episoden hadde tatt drøye fem minutter.

Godt å vite at vi mestret situasjonen

— I ettertid var det godt å vite at vi mestret denne situasjonen. Jeg er glad for at Berget og Jensen bakpå J 20, og sjåfør Eqqe, viste seg å være sterke nok til å tåle en situasjon som vi aldri håper på, men som vi alltid må være foreberedt på.

Jeg var ikke direkte redd selv om, situasjonen var utrivelig og jeg lurte jo på hvordan dette skulle ende da skuddene kom.

Det sier fenrik Dag Lieungh fra Stavanger. Han legger ikke skjul på at situasjonen fort kunne ha utviklet seg til et blodbad. Nordmennene stod ansikt til ansikt med DFF-soldatene, og det er hevet over tvil at fenrik Lieunghs nökterne og kalde reaksjon forhindret mer skyting under denne situasjonen. Det gikk heller ikke lang tid før både bataljonssjefen og kontingentsjefen oberst Backer personlig ringte opp og gratulerte fenriken og hans mannskap med en eksemplarisk oppførsel.

SKARP PROTEST

Det var en usedvanlig skarp protest som ble sendt fra UNIFIL opsen til liason offiseren til IDF etter denne episoden. I svært klare ordlag ble episoden sterkt fordømt.

I rapporten som gikk hjem til Norge ble det avslutningsvis pekt på at den norske kontingenten for lang tid tilbake har bedt om pansrede eskortekjøretøy på hjul. Slik situasjonen er idag sitter eskortemannskapene uten noen form for beskyttelse. Enten bak på en M6 eller J 20.

«Cazan» i NORBATT: Den firbente pensjonisten

Cazan» er drøyt elleve år gammel. Han veier 46 kilo, og den flotte schæferen er en veteran i FN-sammenheng. I syv og et halvt år har «Cazan» vært med på å holde NORBATT AO rent for infiltratører. Nå er han tatt ut av tjenesten. «Cazan» er blitt Forsvarets første firbente pensjonist. Uten pensjonspoeng, men med hederlig omtale...

Det er MP-sjefen i NORBATT, löytnant Lars Finstad, som har fått det hele og fulle ansvaret for «Cazan». — Alle hundens problemer, er nå dine problemer, stod det i brevet fra sjefen for Forsvarets

Hundeskole, major Gimre. Hittil har det å sette seg inn i hundens problemer, kostet MP-sjefen tre sting...

— Da major Gimre var i NORBATT i sommer, ble det mye prat om hunder, sier Lt Finstad. Löytnanten er politimann i det sivile, og har vært i hundetjenesten ved Oslo Politikammer siden 1983. Hjemme i Norge har MP-sjefen sin egen godkjente politihund.

— «Cazan» var blitt for gammel. Hører litt dårlig, og synet er ikke som det engang var. Det ble snakket om å

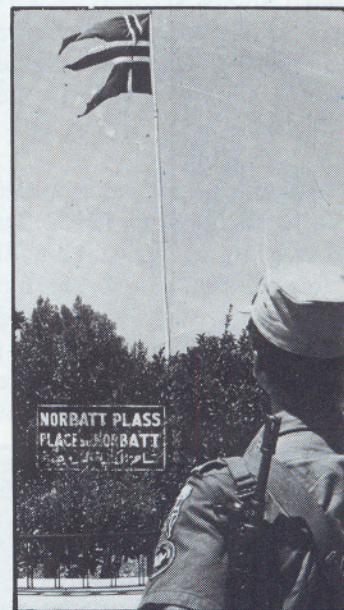
bytte ham ut. Det ble spøkt med at jeg kunne få hunden, sier Finstad. Men noe mer ble det ikke snakket om det. Dengang. Men da MP-sjefen kom tilbake fra to ukers permisjon i Norge, lå det et brev fra Forsvarets Hundeskole i postkassa. Og den nye firbente kameraten satt i MP-vakten og logret. «Cazan» og MP-sjefen sees nå labb i labb i NORBATT. Tolvte og eldstemann i hundetroppen har sluttet å fange infiltratører.

Nå er det litt jogging. Litt lydighetstrening. Og mye kos og fluefangning.

«Cazan» er gammel. Litt döv. Og litt blind. Men han er fremdeles en flott hund. Den firbente pensjonisten sees nå labb i labb med MP-sjefen, löytnant Lars Finstad.

Flagget på plass

Det norske flagget har kommet på Norbatt Plass i Saqi. Endelig vil mange si, etter at det for flere kontingenter fra de sivile myndighetene ble sagt at Norbatt Plass skulle være norsk territorium.

En liten bit Norge. Og bare litt mindre enn Trøndelag... I lang tid var det FN-flagget som vaiet på flaggstangen. Men STKp ville ha det norske. Og slik ble det. Ingen kan stikke under en stol at det er godt å se rødt, hvitt og blått-flagget vaie i høst vinden.

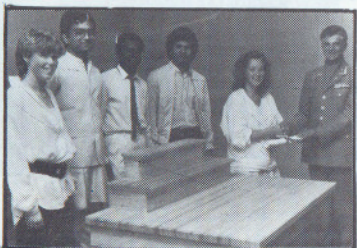
Nå er det mye som tyder på at Forsvarets Overkommando har satt fart i å anskaffe nye eskortekjoretøy fra Frankrike. Det er ikke en dag for tidlig.

Alterbord fra Norge til NORBATT:

LANG REISE — STOR GLEDE

Nå er alterbordet fra Fredtun Folkehøgskole på plass i Kirken i Rachaiya. Overrekkelsen skjedde under besøket til generalmajor Arne Rosnes, og det var bataljonssjefen som på vegne av de norske FN-styrkene overrakte alterbordet. Obersten talte til den fullsatte kirken på arabisk.

Historien om alterbordet startet så tidlig som i 1982. To søsken fra Rachaiya kom til Norge for å gå på Fredtun Folke-høgskole. Et opphold som norske soldater og befal i NORBATT dengang hadde satt igang. Helge Utaker het

Alterbordet blir overrakt NK bn før avreisen til Libanon.

Værsgod, ta imot den norske gaven fra elevene og lærerne på Fredtun Folkehøgskole, sa bnsjefen ved overrekkelsen.

BN-presten den gang. Han tok senere kontakt med skolen, og så bestemte den internasjonale klassen at de skulle bygge og gi bort et alterbord til nettopp Rachaiya.

Bordet ble overlevert NK NORBATT, oberstløytnant Standnes i midten av mai i år, og er lagd av norsk furu av en

av formingsklassene på Fredtun.

Fredtun Folkehøgskole ligger i Stavern.

I sin takketale sa den libanesiske tolken at gaven er et tegn på den norske medmenneskelighet, og respekten for sivilbefolk-

ingen i Libanon. En spesiell takk ble rettet til nåværende garnisjonsprest i Bodø, Helge Utaker, for hans utrettelige arbeid med å bygge opp igjen kirken i Rachaiya etter bombingen.

Nå har den stolte nyoppussede kirken fått sitt norske alterbord.

En fullsatt kirke med gjestende generalmajor Rosnes i spissen for den norske FN-bataljonen ga en fin ramme rundt overrekkelsen av det norske alterbordet, som er lagd i helnorsk furu.

Det var en språkkyndig bnsjef som holdt en kort tale før Rachaiya fikk sitt etterlengtede alterbord. Obersten hadde trent lenge og godt på de arabiske ordene. Men hva han sa, nei se det vites ikke. Vi kan ikke arabisk.

Dætta var moro!

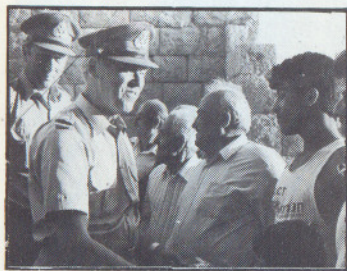
Det var stor festivitas i Rachaiya i NORBATT. Kirken skulle få nytt alterbord fra Norge. Sivilbefolkningen hadde møtt frem. Det var mange, og de stod utenfor kirken og ventet på generalmajor Rosnes, og bataljonsledelsen.

S-1, major Sæther, og S-4, major Caspersen skulle også til Rachaiya. Og ville være på plass for generalen og følget. De gikk mot kirken. Og dermed braket det igang. De sivile tok S-1. for generalen, og satte igang med rop og skrik og salutt. S-1 mistet fatningen et lite øyeblikk, men fant fort ut at her var det bare å gjøre gode miner til slett spill.

Han gikk rekke opp og rekke ned. Håndhilste og smilte til alle. Omtrent som en general. Men hvor lenge var Adam i Paradis? Brått kom den ekte generalen, og S-1 måtte haste inn i Kirken. Der ble han sittende tankefull. Lenge.

Men så kom det; dætta var moro, gitt...

(Og slikt hadde vi IKKE vært med på før)

... Men så kom den ekte generalen, og både S-1 og S-4, måtte pent haste inn i kirken. — Men moro var det læll, sa S-1.

LANG REISE FOR NY KONE

Kontingent XVII har hatt sitt første bryllup. Det var soldat Ingvald Torbjørn Tharaldsen, rekapp fra XVI, som i slutten av juli kom tilbake til NORBATT som sivil for å gifte seg med AIDA (20).

Tharaldsen reiste via Beirut, og hadde arrangert det aller meste med reisen og bryllupet selv. Men det skjedde ikke uten dramatik. — Forst sendte jeg visumsøknad til den libanesiske ambassaden i Sverige, forteller Tharaldsen. — Ukene gikk uten at jeg fikk svar. Ved henvendelse til ambassaden ble det svart at der hadde man ikke mottatt noen søknad. Siden mitt norske pass var i samme

søknadsbunken hadde jeg sendt søknaden rekomandert, og etterhyert måtte ambassaden heise hvitt flagg, og innrømme at de hadde fått visumsøknaden. Dette tok fire uker. Deretter var det masse andre papirer som skulle ordnes for jeg kunne reise, sier Tharaldsen, som dagen før avreise til Libanon fikk brev fra forloveden; hun turde ikke reise til Beirut for å møte ham.

Da flyet landet i Beirut trodde Tharaldsen at han måtte finne frem til FN-personell som kunne hjelpe ham. Bare tilfeldighetene ville at han møtte AIDA, som hadde trosset seg frem til den libanesiske hovedstaden. Deretter bar det rett ned til

NORBATT, via et titalls poster i Bekadalen. Alt gikk greit, og bryllupet nærmet seg... Da fikk Tharaldsen jallamage. På bryllupet den 31. juli var han blek og uvel, men stilte opp. Midt i seremonien gikk alarmen. Soldatkamerater raste ned på sykestua for å hente tabletter, slik at han kunne gjennomføre bryllupet. I dagene etter at de hadde blitt mann og kone, lå Tharaldsen rett ut. Alt han spiste gikk rett gjennom. Og det gikk fort. Tharaldsen ble innlagt på sykestua. Først en uke etter bryllupet var han frisk nok til at de to nygifte kunne begynne hjemreisen til Norge og Kristiansand, hvor den 22 år gamle soldaten bor og jobber.

REDDET!

Det var jubel da det utmattede eselet kom over brønnkanten. Tegning: Anders Kvåle Rue, Forsvarets Forum.

Mannskaper fra NOR-BATT reddet et esel fra en langsom og pinefull død i slutten av juli. Dyret hadde falt ned i en gammel underjordisk brønn oppe på vannhøyden, og bare helhjertelig innsats fra transporten og sambandstroppen og NOR-BATTs største løftevogn reddet eselet oppe fra den over seks meter dype fellen.

Det var to sivile som oppdaget eselet nede i brønnen. FN-mannskaper på vannhøyden ble kontaktet. Da hadde eselet trolig vært i

dødsfellen i flere døgn. Det var svart medtatt da mannskaper fra sambandstroppen firte seg ned til dyret.

Løftekran ble tilkalt, og det ble gjort klart for å heise dyret opp. Nede i brønnen fikk man festet tau rundt eselet, og så bar det opp av dødsfellen og ut i det fri.

Operasjonen ble ledet av troppsjefen i sambandstroppen, kaptein Olsen. Og kortere kan ikke en sluttkommentar bli; — alle var glade for at det gikk bra. Ikke minst eselet...

NYTT MANDAT

Forsvarsdepartementet har gått inn for at Norge deltar med styrker i UNIFIL også etter 19. januar, som er datoen for neste fornyelse av mandatet. Den 19. juli vedtok sikkerhetsrådet i FN at UNIFIL skulle fornyes med seks måneder fra 19. juli.

I forbindelse med en eventuell mandatfornyelse i midten av januar, ønsker Forsvarsdepartementet å se nærmere på Norges engasjement i UNIFIL. I FD mener man at en slik vurdering ikke bare skal ta opp hensyn som kommer frem i det konkrete mandatet for UNIFIL, men se nærmere på andre ting i og rundt FN-styrkene i Sør-Libanon.

FD kan tenke seg å kikke nærmere på disse tingene; UNIFIL virker som en bremse på Israels oppførsel i Libanon, styrken er en viss internasjonal garanti for ro og stabilitet i landet, en tilbaketrekning kunne få katastrofale følger for menneskene som bor i Libanon, UNIFIL-styrkene har på mange måter tatt over vernefunksjonene til de sivile myndighetene som er ute av stand til å verne befolkningen.

FD mener også at den norske FN-bataljonene har en særdeles viktig oppgave idet den er utplassert i det strategisk viktigste området i Sør — Libanon.

Ikke

Inummer 1 av Blue Beret kom vi i skade for å skrive at sambandstroppen i Normaintcoy er «potetfattet».

Dette beklager vi selvfølgelig sterkt. Likeledes beklager vi at vi siterte troppsjef, kaptein Bærø på følgende:

— En sambandssoldat er som poteten, han kan brukes overalt.» Dette er selvfølgelig rav ruskende galt. Det riktige er jo at han kan brukes TIL ALT.

Unntatt er naturligvis krydrete reportasjer i Blue Beret...

Ros til gutta

På mange område har kontingent XVII vist seg å være blant de bedre. Også når det gjelder oppførsel på 60 timer og leave.

Det er (nesten) bare ros å få fra MP-personellet på det norske FN-personellet som reiser ut på fortjent permisjon. Og bataljonsledelsen slutter seg til den positive kritikken, og håper at soldater og befal følger opp dette.

ALI

Hundetropen mistet en hund i slutten av juli.

Det var «VLI» som falt på sin post på 4-14 OP, sannsynligvis på grunn av et ormebitt.

«ALI» ble plutselig syk utpå kvelden, og bare en snau time etter var det slutt.

For hundetropen er det nesten som å miste en soldat. Teamet med hund og hundefører blir ettervert to sider av samme stykke. Her er hundetroppens minneord og avskjedsdikt til en trofast kamerat, som aldri kommer tilbake.

Vår alles kjære Ali har gått bort, og jakter nå på de evige jaktmarker.

Han minnes ved kvaliteten av nervestyrke, stolthet og skarphet.

Alltid ga han respons i kamp og kameratskap.

Hans personlighet rager høyt både blant hund og menneske.

Han har satt merker etter seg hos mang en hundefører, og han vil bli husket av oss en menneskealder.

Du sviktet oss aldri.

Vi skal aldri svikte ditt minne!

SORG.

Et hjerte som ikke vil slå

To øyne som ikke kan se.

En hale som ikke kan logre

Noe er gitt opp, og blir aldri som før.

Flere hjerter some blør
mange øyne some ikke ler

En bøyer hodet for en venn
og gråter

All motløse over livet hvor
alle må dø.

Hundetropen NORBATT XVII

FEM FLER HUNDER

UNIFIL har sendt videre med anbefaling den forespørselen som NORBATT kom med om å få fem flere hunder.

Det sa Force Commander, generalmajor Hagglund til Blue Beret i midten av august. Det betyr at søknaden nå ligger i New York, og det er svært mye som skal til for at den norske FN-bataljonen ikke skal få den økningen de har bedt om.

Under sin korte inspeksjon i NORBATT i midten av august sa FC at han var svært overbevist av den norske måten å løse sin del av UNIFILs oppgave på. — Jeg ser helt tydelig at her er det gutter som vet å ta et tak når det kniper. Man står ikke med hendene i lommen og venter. Jeg er meget fornøyd med det jeg har sett og opplevd,

Sa generalen og reiste.

HOS SVENSKE VENNINNER

Det har vært en del skader hos norsk FN-personell de første månedene av XVII. Skadene har oppstått på grunn av uvetting bruk av tennvæske ELLER deltagelse i fotballturneringen.

Det har faktisk vært tilfelle for de aller fleste, siden skadene var så mange, og tildels også omfattende. Her har vi samlet tre NORBATT

soldater som ble sendt avgårde til Svedmedcoy for operasjon. Fra venstre Jan Erik Pedersen, Trent StKp, som måtte ha en menisk operasjon etter en fotballkamp, i midten den hardest skadde, Torleif Strandenes fra tr 1 Kp B, som fikk brekt leggen på to steder, i tillegg til at leddbåndet røk tvers av. Strandenes må regne med seks uker med gips og fire

uker med rekonvalens. Tredjemann er Tommy Hansen fra HQ KpB, som også måtte gjennom en menisk operasjon. Hansen får aldri spille mer fotball.

De svenske pleierne er Birgitta, Anna, Karla og Marie.

Ikke noe å si på servicen, med andre ord....

Smiths venner?

Fra pålitelige kilder får BLUE BERET opplyst at det er igang en aksjon for å stifte bevegelsen «Smiths venner» i NORBATT. Årsaken skal være den stigende uroen får presteturene som ledes av BN-presten, major Smith. I den senere tid har det vært unormalt mange som har kommet hjem fra Jesu fotspor med høyst uønskede EGNE fotspor, i form av en voldsom løs mage. Ryktene vil ha det til at BN-presten ser sitt snitt i å straffe de små urokråkene med noe skummelt i drinken. Biskop Aarflot ønsker ikke å kommentere saken. Det gjør heller ikke initiativtagerne til aksjonen.

De mener å ha driti seg nok ut som det er...

LOTTO

Feltpostkontoret i den norske FN-bataljonen har startet med LOTTO-spillet.

LOTTO har allerede rukket å bli et populært spill hjemme i Norge. Spilleregler, kuponger og opplysninger om det nye spillet rettes til feltpostkontoret i NORBATT, Normaintcoy eller Naqoura.

Vinnertallene blir opplyst på radio NORBATT hver søndag kveld.

HUNDER MOT TYVENE

Normaintcoy er plaget av tyveri. Personer klipper seg gjennom gjerdene og stjeler med seg klær, verktøy, bildeler og ikke minst bensin. Nå har NMC bedt om to hunder og hundeførere for å stoppe tyveriene.

— Tyveriene går utover sikkerheten. Vi vet ikke hvem det er som bryter seg inn i leiren. Antagelig er det småtyver, men hvis ikke, og vi har am-

munisjon ob våpen her? Det sier NK i verkstedkompaniet, major Borlet. Tyveriene er et ukentlig problem. Mest forsvinner verktøy, klær og bensin, men det har også blitt stjålet en bensindrevet vannpumpe som ble skrudd løs fra en bil og tatt med. Major Borlet mener det er vanskelig å anslå hvor mye som blir borte, men snakker om tap på flere «titusener».

— Også UNIFILs sikkerhetsinspeksjon har anbefalt at vi tar i bruk hunder til å vokte leiren. Idag har vi streifvakter, og det holder ikke, mener Borlet, som synes det er ekkelt med tyveriene fra NMC-leiren.

— Det eneste positive med det er at vi vet det ikke er noen av våre egne, legger NK til, som ønsker seg hunder fra Forsvarets Hundeskole. Mye tyder på at han vil få det.

Nordmenn i Tibnin på 1000-tallet?

Det er mye som tyder på at den norske kongen Sigurd Jorsalfar var en av de første nordmennene i området der det norske verkstedkompaniet nå ligger.

Allerede i 1107 gjestet

Sigurd Jorsalfar sin kollega, kong Baldwin I. Det var bare to år etter at den stolte Tibninborgen var bygd, og Sigurd Jorsalfar hjalp kong Baldwin av Jerusalem i kampen om Saida, den libanesiske byen på

vestkysten mellom Tyr og Beirut.

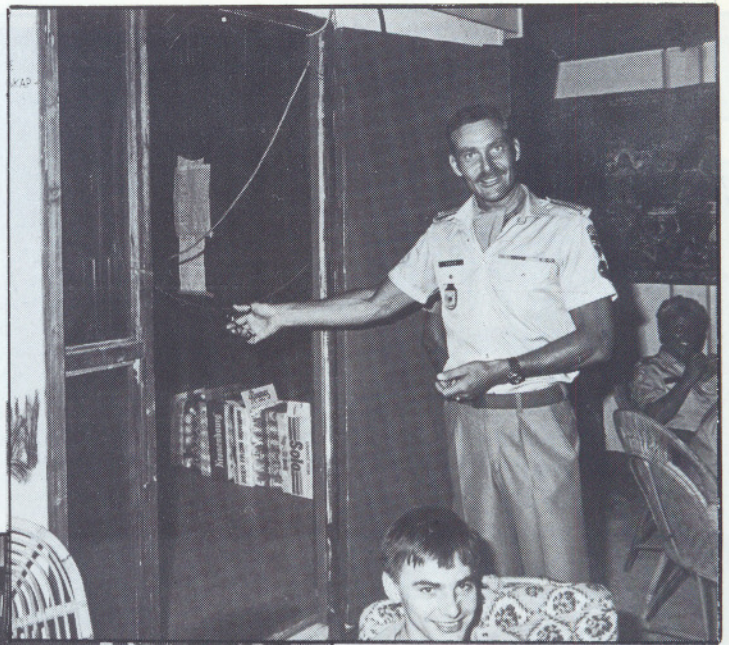
Hensikten med Tibninborgen var å sikre veien for de mange korsfarerne fra Jerusalem til kyststrekningene i nord.

Ny stove i RACHAIYA HQ

F ullt hus og stormende jubel var rapporten som kom fra åpningen av HQ KpBs nye storstue i sommer. Det ble invitert til et gedigent innvielsesparty som kunne ta pusten fra noen og enhver.

Alle unntatt Kpsjefen, major Kogstad.

— Jeg er mektig impornert over hva guttene har fått til, sa en tydelig stolt Kpsjef, sekundene etter at den røde snoren var klipt over.

DA DATT HAKA TIL OLSEN

Dette handler om Olav Rønning. FN-vervet som kom ned i midten av juli, etter at det hadde blitt for lite folk på bataljonsekspedisjonene i NORBATT.

En solid kar, som umiddelbart gjorde et godt inntrykk. Så også på troppsjefen for sambandstroppen, kaptein Olssen. Dette skjedde bare noen timer etter at soldat Rønning hadde arrivert Ebel es Saqi; stedet er Olssens kontor. — God morgen, Rønning og velkommen til oss!

— Jo takk, svarte den høflige gutten, før troppsjefen la ut på en vid og bred orientering om Libanon, FN-styrkene, NORBATT, jobben på ekspedisjonen, og alt det andre som en dyktig troppsjef kunen finne på å informere en ny soldat om. Soldat Rønning satt som et lys ytterst på stolen. Lenge. Svært lenge. Og kaptein Olssen fortalte videre. Da orienteringen var nesten

ferdig kom det fra troppsjefen; er du noe kjent med forholdene her nede fra før, kanskje? Jo, måtte soldaten innrømme, han hadde vært her «et par ganger før». Det siste kom lavt og nærmest unnskyldende.

— Når da, ville kapteinen vite. Jo, svarte soldat Rønning, jeg bar her i kontingent V og VI og VII og IX og X....

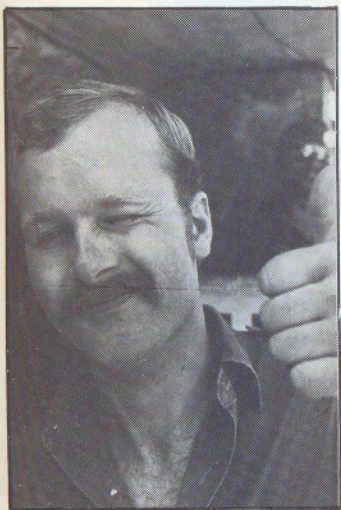
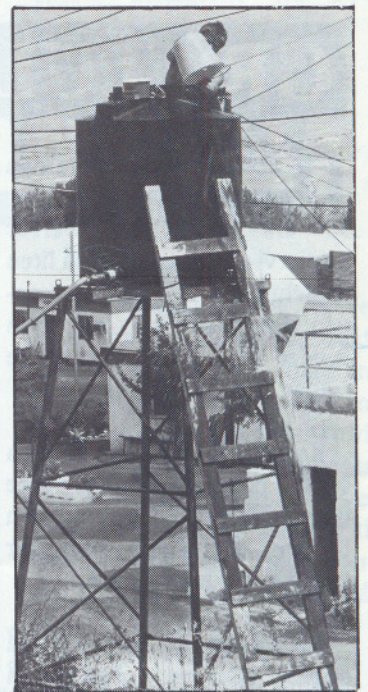
Da datt haka til Olssen. Langt. Og Olav Rønning flyr rundt og ordner opp sammen med S-8 (mormor og de åtte ungene).

På sin sjettede kontingent. Og har søkt rekapp...

Noen bedre?

SANskurt

Opp stigen. Bort med lokket. Ut med vannet. Ned i kummen. Det er dagligdags for sankorp Sturla Rydningen i Normaintcoy, når han er ute på vaskerunden. Han skurer og renser alle vannkummene i leiren. Ingen lett oppgave når du selv er oppe i den trange kummen, og i alle fall ingen jobb for de med klaustrofobi. Men rent blir det.

New York Marathon neste?

Jann Martin Fjellbak er landgistanseleper. Den 21 år gamle soldaten i tropp 1 Kp A har meldt seg på til både Athen Marathon OG New York Marathon. Det sagnomstuste marathonløpet, der 200000 melder seg på men «bare» 23000 får starte. Fjellbak har tenkt å bruke leaveen sin på turen til New York.

Når det gjelder Athen Marathon i september får han følge av to andre fra laget. Det er Indrehus og Gamlem som også vil være med å løpe marathon i Athens gater. Til New York reiser Fjellbak alene. Hvis han får leave, og hvis arrangørene tar imot hans påmeldelse som en av de heldige En av ti påmeldte får starte.

— Jeg har løpt siden jeg var 78 centimeter høy, forteller Fjellbak, som syns det er litt for varmt løpsvær i NOR-BATT. New York Marathon skjer i begynnelsen av november. Frem til da sees Fjellbak fjellimellom i NOR-BATT AO.

Lagføreren for lag fire i tropp 1 Kp A sier i en kort kommentar; oi, tjo bing, veit du... (Sersjant Odnakk)

Jann Martin Fjellbak vil løpe New York Marathon. Dit må han reise alene, men til Athen Marathon i oktober får han med seg de to lagkameratene Indrehus og Gamlen.

GRATULERER!

Det er ikke hver dag den norske FN-styrken har 50 års jubilarer. Derfor koster vi på oss en aldri så liten trudelutt for NK i StKp, kaptein Einar Feiring, når han runder et halvt århundre fredag den 29. august.

Kaptein Feiring har blitt en svært populær mann, ikke bare i sitt eget kompani, men for de aller fleste som har kommet i kontakt med han.

Jubilanten er bortreist på dagen. Han er i Norge på leave...

VI GIKK OG GIKK OG GIKK...

Dette er Normaintcoys hardhauser i marsjtakt. I slutten av juli reiste hele gjengen til Nederland og Nijmegenmarsjen. 40000 meter hver dag i fire dager. Og alle fem fullførte!

— VI kunne starte allerede klokka halv fem om morgenen, forteller fenrik Kavli, en av de fem som reiste, — og vi måtte ha gått de fire milene før klokka fem på ettermiddagen. «Slik gikk fire dager. Og seksten mil. Uten en eneste vannblemme for noen av dem, som med sin blå beret vakte en viss oppsikt i den 25000 mennesker store marsjen, som har blitt en besettelse for mange. Nærmest marsjgangernes Birkebeinerløp.

For NK, major Bolet var det tolvte gangen han gikk, sersjant Kristoffersen gikk for andre gang, mens de tre andre debuterte.

— Vi gikk i indian bush, uten GRU, men gutta måtte ha sekk på minimum ti kilo, forteller fenrik Kavli, som ble

Dette er verkstedkompaniets taktfaste kvintett i Nijmegenmarsjen, f.v. fenr Öyahals, lt Lund, fenr Kavli, major Borlet og sjt Kristoffersen.

overveldet av stemningen langs ruten. Overalt var det folk som stod og heiet på oss. Det var som en 17. mai. Mange skulle ha autografene våre (!), og de fleste kastet blomster på oss.

— Det var en fantastisk opplevelse, og spesielt moro var det å treffe de rundt to tusen andre nordmennene som også deltok, sier fenriken. Hun regner med at hele moroa kostet hver rundt 5500 kroner

med reise og opphold. Bortsett fra en dansk gruppe fra Kypros, var de fem fra Normaintcoy og en sersjant fra MP-kompaniet i Naqoura, de eneste deltagerne fra FN-styrkene.

POSTEN SKAL FREM

Brev sendt fra Oslo, Norge den 23. juli;

«Erling Grøndal»

Ikke noe adresse. Bare en tegning av en PPK (?), med en FN-soldat oppi (Grøndal), plassert et sted i midt-østen på et tegnet kart som var limt på konvolutten (se det lille bildet)

— Men utrolig nok, brevet kom frem til Erling Grøndal, mek troppen, KpA, bare tre dager etter at det ble sendt fra Norge. Man kan si hva man vil om posten, men denne gangen må de negative tingene kostes under teppet. For maken til service skal vi lete lenge etter, sier Erling Grøndal fra Notodden

Eivind Grøndal i mektroppen er imponert over Postverket.

Eksamen på libanesisk: PIGGTRAD, BOMBETRUSSEL OG ESKORTEKJÖRING

Trangt om saligheten ved skoleporten. Det er MP-sjefen Lt Finstad og MP korp Olausen som styrer køen.

Her morgen klokka seks tok et helikopter av i Naqoura med retning av Beirut for å hente de offisielle eksamensoppgavene. Samtidig startet en kolonne fra Naqoura med retning av NORBATT. Underveis tok denne kolonnen opp flere hundre ungdommer.

Kristne, muslimer og drusere. Side om side satt det som skulle være fiender, og humpet på lastebilen mot Ebel es Saqi. En biltur på et par-tre timer. Også de offiselle libanesiske inspektørene ble hentet av UNIFIL. — Da var vi sikre på at alle kom frem i live, sier oberst Backer.

Antall eksamenskandidater varierte fra tre til seks hundre, avhengig av eksamensfaget. Elevene kunne gå opp i bl a fransk, geografi, historie, filosofi og matematikk.

— Uten dette tiltaket fra UNIFIL hadde en tiårs generasjon med ungdommer fra Sør-Libanon vært uten muligheter til å skaffe seg en videre utdannelse, sier oberst Backer. Eksamenene lar seg ikke gjennomføre på annen måte enn i regi av UNIFIL.

Det har vært eksamensdager i den norske FN-bataljonen. I hundrevis har sør-libanesiske ungdommer kommet til NORBATT for å gå opp i et eller flere fag. Eksamenstilbudet kommer fra UNIFIL som satte igang et stort apparat for at dette skulle fungere. Her er den norske kontingentsjefen,

oberst Zacharias Backer: — UNIFIL har arrangert dette i flere år, men da har det alltid vært i Naqoura. Det var også meningen i år, men dette ville ikke SLA-sjefen, general Lahad. Han advarte elevene å møte opp, og sa at da kunne de likegodt gå i dekningsrommene med en gang. Han ville bombe stedet, hvis ikke

eksamen ble flyttet til et annet sted. Og det stedet skulle være lenger østover enn Naqoura. Etter noen hektiske timer fant vi ut at NORBATT var det stedet som alle kunne godta.»

Alle ungdommene ble undersøkt med metallsøker. Når antall kandidater kom opp i fem hundre skjønner vi at dette tok tid. De første ungdommene var på plass allerede ved 0630 tiden.

HEKTISK

Den første dagen fungerte skoleporten som sil. Senere fikk man satt opp piggrådsperringer.

Det var noen hektiske timer fra vi fikk beskjed og til de første kandidatene kom, forteller S-5, kaptein Nielsen.

— Den første dagen ble vi nok tatt litt på sengen, mener Nielsen, og tenker på mandagens eksamen da det ikke ver ørens lyd å få under teltdukene som fungerte som skolerom. Elevene hjalp hverandre, lærene skrev løsninger på tavla, eller gikk rundt og hjalp hver enkelt.

— Da var det ikke plass for norsk eksamensdisiplin, nei,

sier S-5.» I de ni andre dagene som eksamenen varte, hadde NORBATT full kontroll, og det lille smule samarbeid som var mellom elevene fikk en brå slutt. For den sør-libanesiske ungdommen kunne dette være et være eller ikke være. Eksamenen kan best sammenlignes med vår eksamen artium, og bestått gir muligheter videre for å studere på universiteter. Derfor satt venn og fiende side om side i NORBATT og skrev så blekket sprutet.

Til slutt.

Gliset

Denne gangen er det Nilsen i trentroppen i NORBATT som har blitt utfordret av Ida Lerfald i Normaintcoy.

Terje gikk i første klasse på barneskolen, og fikk i hjemlekse å lære navnet på moren og faren til Jesus. Da han kom hjem skrev han ned de to navnene på hver sin lapp, og puttet de ned i høyre side på bukselinningen. Da læreren dagen etter spurte etter navnet på moren til Jesus, var Terje oppe med hånden. Læreren spurte Terje, som stakk hånden ned i bukselinningen, og fisket opp den ene lappen slik at den såvidt stakk over buksekanten. — Maria, svarte Terje og fikk rett. Så var det spørsmål etter farern til Jesus.

Denne gangen tok det litt lenger tid før Terje svarte, men endelig hadde han funnet cappen: BIK BOK....

Visekorporal Nilsen sender pinnen videre til kapt Seternes, transportoffiseren i NORBATT.

HÖRT I FARTEN

Troppsjefen i tr 3 KpB, löytnant Auranaune er så lidderlig glad i tyttebær syltetøy. Dette har han tilkjennegitt flere ganger, uten at syltetøyet har kommet på bordet i Kfar Hamam. Siste gangen var tålmodigheten slutt. Han ropte til kokken;

— Hvor blir det av mitt TÖUSYLLETYPETYTT??

Vi avliver....

ryktene som sier at löytnant Östby skal være utbrettslt i neste Blue Beret. Selv om det hadde vært ønskelig..

ryktene som sier at det er innført fleksitid i NORBATT. Dette stemmer ikke selv om NK, som fungerende BN sjef

MIO, kaptein Engébretsen, i et oppgitt minutt; Han er så dum at kråka tok feil av hodet og en tom trestamme og bygde rede inni hodet på' n...

På PI-høyden har en same slått seg ned. Liten av vekst, men stor i ord.

— Vi er små, men vi er mange...

etter endt morgenbrief, atten minutter på åtte en dag, så takk for idag da han gikk på kontoret. I en kort kommentar sier NK at dette var myntet på VO som gikk av. Ikke de femhundreogåttisju som gikk på....

Fiskeboller i posten

Det var en gang en liten gutt som het Arild Pedersen. Den lille gutten ble stor og reiste til Libanon som FN-soldat.

I Libanon trivdes han svært godt, men det var en ting han spesielt savnet. — Go' e fiskeboller i kraft...

Men så var det noen der hjemme som forbarmet seg over den unge korporalen, og gikk på butikken og kjøpte ikke en og ikke to og heller ikke tre, men en kartong med tjuefire fiske-bollebokser. Og sendte med første Hercules. Stemningen var stor da boksene ankom. S-8 og de andre ungene kastet seg over Pedersen og fiskebollene. De hadde ikke engang til til å koke fiskebollene. Det mest gikk ned på høykant.

Rått og godt. Selvfølgelig

FRA FIRE TIL FEM SSSSSSSSSS

Bataljonsstaben har fått sin femte S. Det er kaptein Nielsen, som nå skal betegnes med S-5 og vekk med den gamle ord off, eller captain sivil, som han også ble kalt.

Onde tunger vil nå ha det til at det er flere S-er på veg. Bataljonspresten skal bli S-10 (for de Ti bud), BN-Legen skal få betegnelsen S-6...., og It Östbye på ekspedisjonen skal heretter benevnes som S-8. (Mormor og de ått ungene) Nå venter alle med spenning på hvem som skal bli S-0.

Dette er fiskebollegutteligaen på bn ekspedisjonen. Det er den lille gutten som har blitt stor, Arild Pedersen i midten, flankert av Christensen t.h. og Igland. S-8 var ikke tilstede da bildet ble tatt.

gikk det som det måtte gå. Det ble trangt om plassen på vannhøydens toaletter. Ungene satt side om side, mens fiskebollene rant gjennom. Uten kraft. Men moro var det lell.

STAFETTULL

NORBATT vant sitt først stafettgull i UNIFIL mesterskap på to og et halvt år, da laget bestående av fenr Lein, Nevland, Hansen, Solli, Gimse og Aunan gikk i mål som suverene vinnere. Arrangør var Fijibatt, og etappene var på 600-900 meter.

NORBATT vant på tiden 13,38 og var snaue halvminuttet foran Fijibatt. Normaintcoy endte på femteplass med

tiden 14.55. Det deltok åtte lag i UNIFIL stafetten.

Resultatlisten:

Nr 1	Norbatt	Tid 13.38
Nr 2	Fijibatt	Tid 13.56
Nr 3	Irishbatt	Tid 14.20
Nr 4	Frenchbatt	
Nr 5	Normaintcoy	
Nr 6	Finbatt	
Nr 7	Ghanbatt	
Nr 8	Camp	

Command

Dette er laget som tok hjem gullet. Fra venstre: Nevland, Hansen, Solli, kapt Johnsen, Gimse, Aunan og Lein.

Fotball seieren

BN — MESTERSKAPET I FOTBALL er nå avsluttet. Bnmester ble Kpst / Cheebae / A i avgjørende finale 1-0. Matchvinner: Maj. Kolstad. Tapende finalist og dermed 2'er i turneringa ble Mek. tr/A. I kampen om 3. plassen vant Saqi blag 1-0 over 3. tropp/B på straffespark.

Slutt Tabellen'.

Dette laget fra 4-3HQ/Chebaa Kp A ble bn — mestere etter 1-0 seieren over mektroppen. Med på laget var major kolstad, fenrikene Skogmo, Ommland, Grøttland, sjt Dale, Lorentsen, Kolvik og Folke-Olsen.

Pulje A

Kpst/A	7	5 — 1 — 1	19 — 3	11
Saqi	7	5 — 1 — 1	11 — 5	11
Tr.1/B	7	5 — 1 — 1	9 — 3	11
Kpst/B	7	2 — 4 — 1	13 — 8	8
St.tr.	7	2 — 1 — 4	7 — 8	5
Tren.tr.	7	2 — 1 — 4	10 — 15	5
MP/h.gr.	7	2 — 0 — 5	6 — 17	4
Bnst.	7	0 — 1 — 6	9 — 25	1

Pulje B

Mek.tr.	6	6 — 0 — 0	13 — 3	12
Tr.3/B	6	3 — 1 — 2	15 — 5	7
Tr.1/A	6	3 — 1 — 2	13 — 5	7
Pi.tr.	6	3 — 0 — 3	6 — 10	6
Samb.tr.	6	2 — 1 — 3	8 — 10	5
Tr.2/B	6	1 — 1 — 4	8 — 13	3
San.tr.	6	1 — 0 — 5	5 — 22	2

Nesten FOTBALLGULL til NMC

Det ble nesten gull til fotballaget fra det norske verksted-kompaniet under finalen som gikk i Irishbatt. I finalen stod det 0-0 etter ordinær tid, men i ekstraomgangene puttet iverne på to mål, slik at Normaintcoy mått ta til takke med sølvplass. Fullt fortjent.

Laget fra Norbatt fikk spille en kamp. De tapte 0-5 for nettopp Irishbatt i den første innledende kampen. Her er stemningsrapporten fra korp Stokke som var på laget fra verkstedkompaniet.

Rundt 200 mennesker kranser banen denne drepende varme sommer-dagen. Ofiserer og soldater med våpen og utrustning, andre i improvisert supporterutstyr, og til slutt noen titalls nysgjerrige libanesiske unggutter i treningsdrakt og fotball-støvler.

Joda! stemningen var til å ta og føle på. Rammen rundt mesterskapet var profesjonelt i fra første sekund. Det hele begynte med defilering og presentasjon av hver enkelt spiller. Så fulgte et flott innslag med irske sek-

kepipeblåsere, og når disse tonet i vei med vår alles kjære «internationalen», så følte vil alle at vi var med på noe stort.

Vi hadde vel håpet at kampen skulle få et annet utfall enn det som ble. Etter to treningskamper og med to saftige spark i «rompa» (1-5 og 2-3), følte vi at det var vår tur til å vinne. Men dengang ei. Nok en gang ble vi påført et nederlag, men vi solgte skinnen dyrt. Etter ordinær tid på 2 x 30 minutter stod det 0-0, og det var klart for ekstraomganger 2 x 10 minutter. Etter seks minutter av

første ekstraomgang tok iverne ledelsen 1-0, og et minutt før slutt økte de med ett mål til. det andre målet kom etter at vi hadde presset stort. Dermed ble det andreplass på verkstedkompaniet, som gjorde en hederlig innsats. Det var i alle fall moro å få oppleve dette. Jeg vil til slutte få takke de som gjorde dette mester-skapet til en realitet, samtidig som jeg retter en gest hilsen til våre respektive ofiserer som tålmodig lot oss få fri til forberedelsene. Og sist men ikke minst til alle gutta; topp jobba, jævla nice!

Karusell vinnerne

Den første løpskarusellen er unnagjort. Ikke overraskende ble det fenrik Lein tropp 2, Kp B, som vant klassen inntil 35 år, foran Nevland fra samme tropp.

Totalt var det femti

deltagere som tilfredsstilte kravene til løpsmerket. Idrettskontoret gratulerer med innsatsen, og ønsker vel møtt til ny karusel i begynnelsen av oktober.

Kvinneklassen: Lt Strand, santr.

Klasse menn: fenr Lein, tr2/B, Nevland tr2/B, Simonsen HQ/B, Gimse

Sttr/Stkp, fenr Dahl tr2/B, Ramsi Saqi, Berg santr, HazaN Saqi, sjt Lien Bnst, fenr Vindenes mektr, sjt Vutudal, trentr, Rustrand HQ/B, Fagersand Tr2/B, Rudi tr2/N, Tödsjö pitr, fenr Tveråmo trentr, kapt Lie santr, Karlson Sttr/Stkp, fenr Hansen tr2/B, maj Kogstad HQ/B, Haugseng mektr, fenr

Kaspersen maktr, It Landmark Sttr/Stkp, Mine tr2/B, It kvæken tr2/B, Assi Saqi, Nygård trentr, Lysebo tr2/B, Klund Sttr/Stkp, Omar Saqi, fenr Johnsen mektr, fenr Stökken trentr, korp Nygård mektr, Johansen mektr, Landro mektr, Rönningen kpst/A, Fjellbak tr1/A.

Tapende finalister

Mektroppen tapte finalen knepent, og endte på andreplass. Laget bestod av Roger Palacio (keeper), Svein-Erik Nygård, Öyvind Sand, Frank Nordby, Sverre Pedersen, Jan Thomsen, Tommy Östbord, Björn Landro og Trond Berg.

I kampen om tredje-plassen vant Saqi bylag 1-0 etter straffe tidlig i første omgang. På en god 4.plass endte dermed tr3/B, som stille med Jan Roger Johansen, Kjell Jacobsen, Stein Nerland, Kjell Gunnar Nilsen, Kurt Slatlem, Steinar Brun, Espen Grongstad, Kåre Bergset, Tore Kristiansen og Stig Almlie.

SPORTS

INFANTERILÖP

BN-mesterskapet i infanterilöp ble arrangert halvannen uke før UNIFIL mesterskapet. Det var påmeldt 21 deltagere, men bare atten møtte frem. En litt skuffende deltagelse. Her er resultatlista, og vi ber om forståelse for at vi må vente med UNIFIL mesterne i infanterilöp til neste nr.

1. og

Bn-mest.	Sundland	Fenr	1/B
2.	Solli	Menig	Sttr
3.	Gamlem	Menig	1/A
4.	Vatten	Fenr	1/B
5.	Vindenes	Fenr	Mek/A
6.	Löite	Korp	1/B
7.	Nygård	Korp	Tren
8.	Brevik	Menig	Pitr
90	Johansen	Menig	1/B
10.	Vuttudal	Sjt	Tren
11.	Halle	Menig	Tren
12.	Opdahl	Menig	Pitr

Klasse 35 — 45 år

1. Olsen Kapt Sbte

DART

BN-MESTERSKAP Y Kristensen, Trentr, og vert-DARTS. Mesterskapet ble arrangert søndag 13. juli med 16 deltagere. Turneringsleder var

Her er resultatene:

Nr 1	og BN-Mester	Kristensen	Trentr/STKP
Nr 2		Waldeland	Kpstab/STKP
Nr 3		Skjelvik	Sbtr/STKP
Nr 4		Skråmestö	Tr3/KPB
Nr 5		Arstad	Trentr/STKP
Nr 5		Lorås	Trentr/STKP
Nr 5		Ellingsæter	Pi/STKP
Nr 5		Bö	Trentr/STKP
Nr 9		Holberg	Sbtr/STKP
Nr 9		Almli	Tr3/KPB
Nr 9		Seternes	Trentr/STKP
Nr 9		Kaspersen	Mektr/KPA
Nr 9		Jensen	Tr3/KPB
Nr 9		Stensrud	Tr3/KPB
Nr 9		Erntsen	Tr3/KPB
Nr 9		Klausen	Tr3/KPB

Idr. kontoret gir honnör til arrangör og vertskap, Premieutdelning vil finne sted ved en passe anledning.

En hilsen fra korporal Furseth i sambandstroppen i Stabskompaniet i NORBATT, da hun var i Fn-tjeneste i kontingent XI, og satt som operatör i sambandsbunker i Normaintcoy.

En FN soldat e töff, det ekje nåkken som påstår et det e blöff.

E prøve så godt e kan, men det hjelpikkje det grunn.

E sitte på pinne og bare håpe

at alle krypa ska forsvinne. No e e på nattevakt, og det vil e bare ha sagt; töff eller ikkje töff, alle insekta e hvertfall ikkje blöff.

Sambandsbunker'n kunne likegodt

vært insekthage og publikum villikkje hatt grunn til å klage.

Så ka ska en stakkars FN-soldat gjør, når heile kroppen klör? E ska være æli, prøve å avlede tankane mine,

men dei vil lure me me all rare lydane sine.

Kjære lesar, kanskje du har lest

underskrifta. «Det e no typisk ditta, o e jente!»

Det e rikti me det, men det e nok flere enn me Som ikkje e heilt trygge og føle liten eller ingen hygge

i selskap me dissa firbente og seksbeinte.

En FN-soldat e töff, bare an sjöl vet at det e blöff.

BRITT FURSETH
Korp/Sbtr NORBATT XVII

Det norske FN-personellet som tok imot tvillingen. Fra venstre sykevokter Hanne Lund, sykepleier, lt Anne Sofie Kierulf, sjåfør Einar Nordtug og lege, kapl Bastian Lie. Det er moren Souhaila Mounzer, og en stolt far som holder i hovedpersonene. De skal hete Raymonda og Ibrahim.

DRAMATIKK I FN-AMBULANSE

Stående på kne i en trang FN-ambulanse opplevde den norske FN-legen Bastian Lie (32) marerittet for unge leger. Med svetten silende nedover ansiktet debuterte han som fødselslege under en komplisert tvillingfødsel

Det ene barnet, en gutt, holdt på å bli kvalt av navlestrengen som hadde surret seg rundt halsen.

Etter noen nervepirrende minutter på humpete grusveg, lyktes det Lie å få barnet ut. I live.

Det var ved 2-tiden om natten at det kom bud til sanitetstroppen i den norske

FN-bataljonen. En kvinne skulle føde. Vannet hadde gått. Man trengte hjelp.

Allerede ved den første undersøkelsen oppstod det problemer. Den libanesiske kvinnen ville ikke bli undersøkt av én mannlig lege. Til tross for kraftige veer knep hun benene sammen, og viftet Lie bort.

— Jeg håpet i det lengste at vi skulle nå frem til sykehuset i tide, men etter bare ti minutters kjøring, skjønnte jeg at vi kom til å få fødsel i bilen. «Lie var klar over at den libanesiske kvinnen i midten av tjuetårene ventet sitt andre tvillingpar.

Den første av tvillingene, en

gutt, hadde navlestrengen rundt halsen, og var blå i ansiktet da Lie fikk lirket ham ut.

— Det gikk noen sekunder før den begynte å skrike, forteller Lie, som hadde mest lyst til å hoppe ut av bilen da han skjønnte at kvinnen ville føde i den norske FN-ambulansen. Underveis måtte de passere flere bevæpnede kontrollposter, tilhørende den sør-libanesiske hæren, SLA.

De ble raskt vinket gjennom da soldatene hadde fått tatt et blikk bak i ambulansen.

Ved ankomsten til sykehuset ble de stoppet utenfor porten.

Det var ikke lov å kjøre lenger. Med kvinnen på båren og den nyfødte gutten hengende i armen løp de norske sanitetsfolkene de siste to hundre metrene for å rekke frem før den andre tvillingen kom. Navlestrengen var ennå ikke klippet av. Etter bare et par minutter kom den siste av tvillingbarna. En velskapt jente på 3100 gram. Gutten veide 3450 gram.

— Da jeg meldte meg til FN-tjeneste var fødseler det siste jeg tenkte på, forteller en sliten doktor Lie, men vi gjorde vårt beste, og heldigvis gikk det bra.

